

Publicerad 2013-06-20 00:10 av Marcus Gabriel Fors

Kroppsspråk i sänder

Det öga som beskåda kärlek,
ser det horisontens oväder?
Kan det föreställa bättre väderlek;
lika lätt som ett byte av kläder?

Den läpp som lovar livet;
stanna sida vid sida,
kan den ta det väldiga klivet,
utan att i natten lida?

Det öra som hör vår sång,
lyssnar det till puls och slag?
Blir tonen för utdraget lång,
så rosenblad tappar sitt tag?

Det hjärta som flammar till,
förtär det själen till aska?
Vet vi ej vad vi vill,
blir flammorna ack så raska.

Den hand som sträckes ut,
verkar så vänligt vela,
men tröttas var minut,
tills inget finns där att dela.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten